

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 17. december 2014
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: DEPMWA
Sags nr.: 1407063
Dok nr.: 1602566

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 5. december 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 313 (alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Spørgsmål nr. 313:

"Kan ministeren bekræfte, at indsatte i landets fængsler ikke er omfattet af sygesikringen, og vil ministeren i bekræftende fald redegøre for årsagen hertil, samt om ministeren vil tage initiativ til at ændre dette?"

Svar:

Det følger af § 1 i bekendtgørelse nr. 23 af 9. januar 2007 om begrænsning i adgang til ydelser efter sundhedsloven for visse persongrupper, at personer, der er optaget i kriminalforsorgens institutioner ikke har adgang til ydelser efter sundhedslovens afsnit V og X, hvis der under opholdet i de nævnte institutioner er draget omsorg for de pågældende ydelser, og opholdet skønnes at ville vare tre måneder eller mere. Sundhedslovens afsnit V regulerer ydelser i praksissektoren og afsnit X regulerer tilskud til lægemidler.

Bekendtgørelsen har hjemmel i sundhedslovens § 11.

De indsatte rettigheder følger af Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 374 af 17. maj 2001 om sundhedsmæssig bistand til indsatte i kriminalforsorgens institutioner, hvoraf det fremgår af § 1, at indsatte har ret til lægebehandling og anden sundhedsmæssig bistand, jf. straffefuldbyrdelseslovens § 45, stk. 1.

Baggrunden for sundhedsordningen for personer under kriminalforsorgen fremgår bl.a. af Justitsministeriets betænkning "Sundhedstjenesten i kriminalforsorgen: indstilling afgivet af justitsministeriet den 29. marts 1985 nedsatte udvalg vedrørende den sundhedsmæssige behandling af kriminalforsorgens klientel".

Her fremgår blandt andet, at der er særlige fængselsmæssige forhold, der gør sig gældende for personer under kriminalforsorgen, hvor risikoen for undvigelse og retssikkerhedsmæssige forhold betyder, at indsatte kun ganske undtagelsesvist kan have mulighed for at møde op i egen læges konsultation med henblik på undersøgelse og behandling.

Det er naturligvis vigtigt, at sundhedsforholdene for personer i kriminalforsorgens institutioner er i orden, og at indsatte har ret til den lægehjælp og sygepleje, som de måtte have behov for i medfør af Justitsministeriets regler.

I den forbindelse kan jeg nævne, at autoriserede sundhedspersoner, der arbejder i fængsler, skal opfylde kravene til omhu og samvittighedsfuldhed på samme måde som andre autoriserede sundhedspersoner.

Idet jeg henviser til svarene på spørgsmål 322 og 323 om patienterstatning kan jeg afslutningsvist oplyse, at jeg på baggrund af de foreliggende oplysninger ikke har planer om at ændre på reglerne i sundhedsloven for indsattes adgang til sundhedsydelser.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Mathilde Augusta Wahl